

“Geloofd zij de Heere! Hij heeft alles op zich genomen!”

Het herdenken van de lijdenstijd is aangebroken. In deze gebroken wereld is er veel lijden. Veel mensen worstelen met het probleem van het lijden. Waarom gebeurt dit nu in mijn leven? Waarom moet ik al jaren zo'n lichamelijke pijn lijden? Waarom heb ik deze handicap? Waarom moet ik zo'n innerlijke pijn lijden?

U voelt zich overladen met zorgen, problemen en lijden. In plaats van te zingen “Hij overlaadt ons dag aan dag met Zijne gunstbewijzen” (Psalm 68 vers 10) voelt u zich overladen met lijden. Hier past stilte om met onze naaste in nood mee te leven en te bidden.

Toch heeft deze stilte niet het laatste woord. God heeft wel het laatste woord. Ook in ons lijden. Hij roept ons toe als wij ons overladen voelen met lijden: “Blijf er niet alleen mee lopen. Draag het over... aan Mij die alle macht en kracht heeft.”

Als wij dit mogen doen dan gaan we zien dat God in Christus onze zonden, ons lijden op Zich heeft geladen. Onze zonden op Hem geladen... en wij worden vanuit God overladen... met gunstbewijzen. Hoe diep de nood dan ook mag gaan, dan blijven toch Gods woorden staan: “Geloofd zij de Heere; dag bij dag overlaadt Hij ons met gunstbewijzen” en: “Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen en onze smarten heeft Hij gedragen”.

Hij overlaadt... het is een wonderlijke ruil. Een wonderlijk ruil om zo gedragen te worden naar het eeuwige Vaderhuis. Hef dan het hoofd omhoog en kijk naar de wolken van de hemel om te zien of Jezus al komt. Als Hij komt dan is het lijden voor Zijn kinderen voorbij. Dan mogen ook zij ingaan in de vreugde des Heeren. Dan wordt het lijden hier op aarde verandert in het loven bij God! Geloofd zij de Heere. Zo dan vertroost elkaar met deze woorden.

P.J. Versloot
Interim-directeur

Tevredenheidsonderzoek

Velen vinden de weg naar Stichting Schuilplaats. Uit het onlangs gehouden onderzoek onder Schuilplaats cliënten blijkt dat onze cliënten zeer tevreden zijn over de geboden hulpverlening. Enkele resultaten uit het onderzoek:

- Het gemiddelde waarderingcijfer voor het intakegesprek is een 8,2
- Het gemiddelde waarderingcijfer voor de begeleiding is een 8,1
- 84% vindt het christelijke karakter in de hulpverlening voldoende doorklinken
- 97% wil Schuilplaats aanbevelen bij anderen
- De wachttijd tussen het intakegesprek en de behandeling duurde in 43% van de aanvragen minder dan drie weken en in 51% tussen de drie en zes weken.

Het werk van Schuilplaats wordt hoog gewaardeerd. Alle reden voor Schuilplaats om zo door te gaan en daar waar het kan de kwaliteit te verhogen. Om dit te verder te concretiseren, wordt ook in 2007 met grote inzet verder gewerkt aan het kwaliteits-/certificeringstraject. Bijbelse hulpverlening bieden zonder uw gebed en financiële middelen is niet gemakkelijk. Uw gift is van harte welkom op giro 1341400.

Colofon

23e jaargang, maart 2007, nr. 1

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Schuilplaats en wordt toegezonden aan donateurs, kerkenraden, maatschappelijke en politieke organisaties en instellingen in de gezondheidszorg.

Redactie

P.J. Versloot
Henrica de Vries, MATCH communicatie & projecten

Fotografie

Eljee

Stichting Schuilplaats is een landelijke, interkerkelijke hulpverleningsorganisatie. De hulpverlening is gericht op de behandeling van problemen in de relationele of psychische sfeer en op verwerkingsproblematiek zoals rouw en incest. Stichting Schuilplaats streeft naar samenwerking met andere organisaties.

Het maatschappelijk werk houdt op werkdagen telefonisch spreekuur van 8.30 tot 10.00 uur.

Postbus 7
3900 AA Veenendaal
T (0318) 526123
F (0318) 553477
E info@stichtingschuilplaats.nl
I www.stichtingschuilplaats.nl

Giro 1341400

Bestuur

Drs. W.J. van Duijn (voorzitter)
Katwijk; ing. H.E.J. Boon
(algemeen adjunct), Gouda;
P.J. Versloot (penningmeester),
Apeldoorn; H. de Vries (secretaris),
Apeldoorn; W.S. van Wetten,
Nieuw-Beijerland.

Schuilplaats

maart 2007, nr. 1

Nieuws

In dit nummer:

- **Leven met een handicap**
- **Wisseling van de wacht in bestuur DMW Sliedrecht**

Leven met een handicap

Door zuurstofgebrek tijdens haar geboorte is Ria van Dijk (43) spastisch. Daardoor is ze het grootste gedeelte van de dag afhankelijk van een rolstoel. En daar blijft het niet bij: in veel dagelijkse dingen is Ria afhankelijk van anderen.

Foto: Eljee

“Ik heb gemiddeld twintig uur per week mensen over de vloer voor huishoudelijke hulp en hulp bij persoonlijke verzorging, waaronder iemand die één keer per week met me gaat zwemmen. Ook komt er om de veertien dagen iemand langs voor administratieve zaken.”
Ria somt het op alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Voor haar is het dat ook. Ze weet niet beter, zo zegt ze zelf: “Ik heb nooit geweten hoe het is om zelfstandig te lopen. Ik weet niet wat het is om ‘gewoon’ te zijn. Het is niet zo dat ik er zo makkelijk mee omga, maar ik wil wel nuchter zijn: je leert er gewoon mee leven.”

Gewoon

Ria probeert er dag aan dag ‘gewoon’ mee te leren leven. Maar dat wil niet zeggen dat dat ook vanzelf gaat. “Ik loop er vaak tegenaan dat ik in mijn hoofd dingen wil, die ik zonder hulp niet kan. Ik heb altijd anderen nodig. In gedachten weet ik precies hoe en wat, maar ik kan het gewoon niet uitvoeren.” Door zuurstofgebrek kreeg Ria tijdens haar geboorte een hersenbloeding. Dat is de oorzaak van de spasmen die ze heeft. Het spasme heeft tot gevolg dat Ria de meeste tijd in een rolstoel zit en moeite heeft met de fijne motoriek. “Omdat ik nogal schrikachtig ben, maak ik vrij ongecontroleerde bewegingen. Ik kan bijvoorbeeld wel zelf eten en drinken, maar dat gaat niet in alle gevallen goed.”

Afhankelijkheid

“Het is niet altijd erg om afhankelijk te zijn. In het geloof is het bijvoorbeeld juist goed om afhankelijk te kunnen zijn. We hebben immers allemaal elke dag gebed en leiding van de Heere nodig en ik ervaar Zijn voorzienigheid. Maar het is wel eens lastig om altijd afhankelijk te zijn van andere mensen. Als ik iets wil, moet ik dat plannen en regelen dat anderen dat mogelijk kunnen maken.”
Wat dat afhankelijke leven nog eens extra moeilijk maakt, is de reactie van de omgeving. “Wat ik heel erg vind, is dat anderen aan de persoon achter de rolstoel gaan vragen: Hoe is het met haar? Alsof ze je niet voor vol aanzien. Dat doet echt zeer”, vertelt Ria, die overdag een administratieve functie vervult in een zorginstelling. Ze vervolgt: “Ik wil benaderd worden om mijn mogelijkheden, terwijl de nadruk steeds op mijn beperkingen wordt gelegd.”

>>

Bureaucratie

Wat het leven met een handicap ook niet makkelijk maakt, is de bureaucratie in Nederland. "Om de vijf jaar moet ik een nieuwe parkeerkaart halen. Ik begrijp niet dat ze geen regeling kunnen maken voor mensen met een handicap die door de jaren heen niet verandert. Zonder mezelf nu meteen als goed te willen afschilderen, heb ik het gevoel dat de goeden onder de kwaden moeten lijden. Zo word je wéér met je handicap geconfronteerd."

Geen uitzonderingspositie

Volgens Ria ligt het voor de hand hoe je met mensen met een lichamelijke handicap moet omgaan: "Praat allereerst rechtstreeks met mensen in een rolstoel, en niet via degene die erachter staat. Ik vind het belangrijk dat valide mensen leren om mensen met een handicap te zien als volwaardige mensen. Leg niet eerst de nadruk op de handicap en dan pas op de persoon. Als het kan voor zover het de handicap betreft, betrek mensen met een handicap dan ook zoveel mogelijk in allerlei dingen, óók in de kerk. Ik wil geen uitzonderingspositie, ik wil voor vol worden aangezien."

Henrica de Vries

Omgaan met mensen met een handicap

- Kijk naar de mogelijkheden van iemand met een handicap en focus niet alleen op wat hij niet kan.
- Probeer mensen met een beperking zoveel mogelijk bij activiteiten te betrekken, ook in de kerkelijke gemeente.
- Denk als kerkelijke gemeente na over de vraag of mensen met een handicap wel altijd gediend zijn met het automatische waarmee ze soms van speciale aandacht of attenties worden voorzien.
- Geef iemand met een handicap niet een uitzonderingspositie 'omdat hij een handicap heeft'.
- Behandel mensen met een handicap als volwassen en volwaardig.

In de hulpverlening aan personen met een handicap richten we ons allereerst op het acceptatieproces. Er zijn vaak veel vragen en emoties. Heel menselijke vragen die soms gericht zijn aan het adres van personen en artsen, maar in veel gevallen ook over het geloof gaan.

Daarnaast speelt ook het integratieproces: hoe kan de persoon met zijn of haar beperkingen zo normaal mogelijk deelnemen aan de sociale omgeving, zoals bijvoorbeeld de woon- en werkomgeving en de kerkelijke gemeente.

In het verhaal van Ria lezen we hoe zij dagelijks geconfronteerd wordt met haar beperkingen, met haar afhankelijkheid van de hulp en zorg van anderen. Zorg waar Ria heel dankbaar voor is. Bovendien is ze afhankelijkheid van de hulp en zorg van de Heere. Nog groter is haar verwondering en dank daarvoor.

Het heeft zoveel toegevoegde waarde dat we binnen de hulpverlening van Stichting Schuilplaats ook juist deze facetten aan de orde kunnen en mogen stellen.

Marnelle Vlasblom

Wisseling van de wacht

Per 1 januari 2007 vond er een wisseling van de wacht plaats in het bestuur van Diaconaal Maatschappelijk Werk (DMW) Alblasserwaard & Vijfheerenlanden. De heer Arie Bons vertrok na ruim tien jaar voorzitterschap uit het bestuur en de heer Kees Visser volgde hem op. De redactie van Schuilplaats Nieuws legde beide heren enkele vragen voor.

De heer Bons blikt terug op de begintijd in Sliedrecht: "We waren heel dankbaar dat we met het DMW konden beginnen. In Huize Parkzicht (verzorgingstehuis) in Sliedrecht, konden wij een ruimte huren. Inmiddels is dat afgebroken en is de nieuwbouw gestart. Marian Leenman begon in die tijd in haar eentje en al snel rolden de aanvragen binnen. Een paar maanden na de start waren we als bestuur zelfs al genoodzaakt ons te buigen over de zo gewenste uitbreiding van de hulpverlening."

Hoe zou u de afgelopen jaren willen kenmerken?

"Het is een heel mooie periode geweest. Met dankbaarheid zie ik terug op al die jaren. De Heere heeft het DMW kennelijk gezegend. Dat is voor mij altijd stimulerend geweest om door te gaan. Ik heb het mógen doen."

Heeft u hulpvragen in de achterliggende periode zien veranderen?

"Door de jaren heen zijn de hulpvragen behoorlijk toegenomen. Het meest opvallend zijn wel de toenemende huwelijksproblemen."

Bent u in de afgelopen jaren anders gaan denken over maatschappelijk werk?

"De aanleiding voor de start van het DMW was dat wij veel signalen kregen van predikanten. Vanwege

Eenzaam?

Naar aanleiding van de vorige editie van Schuilplaats Nieuws met als thema 'eenzaamheid' willen we twee verenigingen aan u doorgeven, die ons via een lezerstip bereikten.

- Samen alleen, een christelijke vereniging voor jonge weduwes en weduwnaars (www.samenalleen.nl).
- Herkenning, een reformatorische vereniging voor mensen van 50+ (secretariaat: 0180 - 613807).

Arie Bons

Kees Visser

toenemende problemen voelden veel predikanten zich halve maatschappelijk werkenden. Ik heb het maatschappelijk werk altijd als heel nuttig gezien en deze overtuiging is door de jaren heen alleen maar toegenomen. Wat mij wel steeds duidelijker is geworden, is dat mensen over het algemeen in een te laat stadium aankloppen voor hulp. Dat is heel jammer, omdat het herstellen van relaties daardoor extra moeilijk is. Als blijkt dat herstel van de relatie niet meer mogelijk is, richt het hulpverleningstraject zich op het zo goed mogelijk afbouwen van relaties. Het liefst zie je natuurlijk dan man en vrouw bij elkaar blijven."

Wat zou u aan uw opvolger willen meegeven?

"Mijn opvolger heeft iets moois overgenomen. Hij weet inmiddels dat er uitstekende verhoudingen zijn binnen de diverse geledingen (bestuur, raad van afgevaardigden, Stichting Schuilplaats) en dit moet zo blijven. De hulpverlening moet altijd centraal staan en het mag nooit om persoonlijke belangen gaan."

Via de kerkenraad van zijn gemeente werd de heer Visser gevraagd voor het voorzitterschap. Lang hoefde hij er niet over na te denken: "Ik zie de noodzaak van deze hulpverlening duidelijk in." Een korte kennismaking.

Wat trok u aan in deze functie?

"Ik kende Stichting Schuilplaats wel. Als voorzitter moet je natuurlijk tijd hebben om ook eens overdag wat dingen te kunnen doen. Dat is bij mij het geval. Maar, zoals ik al zei, deze hulpverlening is erg noodzakelijk."

In de afgelopen jaren zien we een toenemende hulpvraag, met name op het gebied van huwelijksproblematiek. Wat vindt u daarvan?

"Ik heb me nog niet zozeer in de aard van de hulpverleningsproblematiek verdiept, dus het lijkt me niet verstandig dat ik daar nu zo uit de losse pols op reageer.

Primair ben ik me nog aan het oriënteren op de vraag in wat voor soort organisatie ik terecht ben gekomen."

Waar denkt u zich de komende tijd op te gaan richten?

"Diaconaal Maatschappelijk Werk Alblasserwaard & Vijfheerenlanden is een zelfstandige stichting, die diensten afneemt van Stichting Schuilplaats. Dat gaat op zich prima, maar we leven wel in een veranderende wereld waarbij je je kunt afvragen of alles zo blijft. Ook de Gereformeerde Gemeenten en de Gereformeerde Kerken (Vrijgemaakt) hebben een eigen, zelfstandige stichting voor maatschappelijk werk. We zullen ons flink moeten professionaliseren om bestaansrecht te houden."

Henrica de Vries

DMW Alblasserwaard & Vijfheerenlanden

De stichting Diaconaal Maatschappelijk Werk Alblasserwaard & Vijfheerenlanden is opgericht door een aantal diaconieën. Zij signaleerden een grote behoefte aan christelijk maatschappelijk werk in hun regio. De hulpverlening wordt uitgevoerd door Stichting Schuilplaats, een interkerkelijke, landelijk werkende hulpverleningsorganisatie, gevestigd in Veenendaal.

Welke hulp biedt het DMW?

Het maatschappelijk werk biedt hulp bij:

- relatie en opvoedingsproblemen;
- psychische problemen zoals overspannenheid, identiteitsproblemen of depressie;
- psychosomatische problemen, zoals hyperventilatie of spanningshoofdpijn;
- seksuele problemen en verwerking van bijvoorbeeld een incestverleden;
- rouw- en verliesverwerking.